

„Ali imate kaj carini podvrženega?“

Sredstvo za povečanje tujkega prometa: Francozi uče svoje carinike vljudnosti

»Ali imate kaj carini podvrženega?« je vprašanje, katero morajo carinski uradniki vseh narodov vsak dan kdo ve kolikokrat ponavljati v vseh jezikih. Toda to vprašanje se ne glasi vedno tako vljudno, kakor bi človek pričakoval iz ust državnega uradnika, kateri bi moral dobro poznati pravila vljudnega obnašanja. Zato države vsega sveta vsako leto po nekajkrat pošiljajo carinikom opomine, kako naj bodo s potujočim občinstvom vljudni. Prav posebno pa se ta zadeva zdi nujna Francozom, kjer so doma od sile vljudni ljudje, ki pa so njihovi cariniki vendar le zoper vljudnost s popotniki mnogokaj zagrešili.

Sedaj so se Francozi zganili ter hočejo take in podobne prizore na meji, ki kažejo nevljudnost francoskih carinikov, kratkoma odpraviti

in onemogočiti. Blizu švicarsko-francoske meje so v departementu Doubs sklenili prirediti posebno šolo, v kateri se bodo morali vzgajati mladeniči, kateri bi se radi posvetili carinski službi. V tej šoli in v posebnih tečajih bodo nastopajoče carinike izobraževali v vseh panogah carinske službe. S praktičnimi zgledi bodo pokazali, kako naj se carinski uradnik obnaša od slučaja do slučaja. Nova naloga carinikov, vsaj na Francoskem, ne bo več ta, da bi v popotniku, ki prvič prestopa francosko mejo, vzbudili čim več nezadovoljnosti.

Francosko finančno ministrstvo je že letošnje poletje ob odpiranju svetovne razstave vse ukrenilo, da so carinski uradniki že letos bili v posebnih tečajih deležni najpopolnejšega pouka, kar je veljalo ne le za carinike, temveč tudi za obmejno službo. Tisti uradniki, ki so se preteklo poletje odlikovali po svoji stvarnosti in vljudnosti, vestnosti in taktu, so bili že letos odlikovani z raznimi denarnimi premijami.

Nadzorovalni uradniki v civilu večkrat grede čez mejo ter se pomešajo med potnike, da tako lažje nadzorujejo delovanje svojih carinikov ter da v potrebi tudi takoj posredujejo za popotnika, katerega hoče carinik sekirati. Iz vsega navedenega se vidi, da Francija hoče, da bi vsi njeni obiskovalci zadovoljni zapustili francosko deželo. Župani in občinski zastopi vseh mest so od predsednika tujsko-prometnih društev dobili navodila, kako naj se brigajo za to, da bi tuji popotniki zares gostoljubno sprejeti. Pri tem ne sme noben uradnik delati razlike med popotniki, ali je kdo lepo ali pa slabo napravljen. Naloga županov bo, da bodo tuje ob odhodu spraševali, ali so bili zadovoljni s prebivanjem na Francoskem. Kdor ni bil zadovoljen, naj njegova pritožba gre na naslov generalnemu komisarju za tujski promet. Pritožba naj bo dobro utemeljena. Ta urad bi pregledal vse pritožbe ter tudi dognal, kaj je treba storiti v interesu francoskega tujkega prometa.

Eksplodizija rešila trem ljudem življenje

150 letnico rojstva iznajditelja fotografije L. J. M. Daguerra obhaja svet dne 21. novembra t. l.

Srebrn zaklad sredi mesta

Ko so v Stockholmu kopali v kleti neke hiše v starem delu mesta, so delavci zadeli v zaboj, ki je bil poln srebrnikov, med katerimi pa sta bili tudi dve bakreni skodelici, v njima pa polno srebrnega posodja in orodja. Vse srebrni zaklad tehta več ko 200 kilogramov. Med srebrnimi posodami je tudi samovar za čaj, na katerem je vdolbena letnica 1707, dalje velikanska ovalna skleda v tako zvanem nürnberskem slogu ter več manjših skodelic, velikih srebrnih žlic in žlič ter tudi nožev in vilic. Srebrnikov je nekako 18.000 kosov. Na dnu je bil prilepljen ostanek stare listine, katere pa še niso mogli prebrati, ter tudi ne vedo, ali se nanaša na izkopani zaklad ali ne. O tem zakladu za sedaj vedo le toliko, da je bil nekdanj lastnina bogatega stockholmskega meščana Janeza Fredrika Lohe. Kako je potem ta zaklad prišel v klet njegove hiše, pa še ne vedo. Sedaj so ga oddali državnemu zgodovinskemu muzeju v Stockholmu.

Največja municijska tovarna na svetu

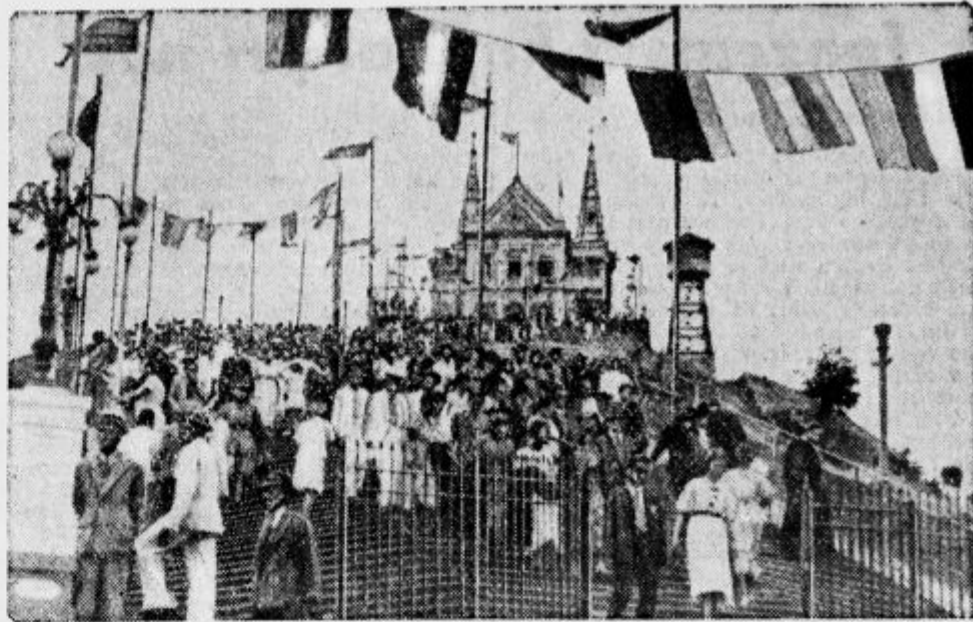
V mestecu Shorley v grofiji Lancashire je angleška vlada sklenila zgraditi velikansko municijsko tovarno, ki bo res nekaj orjaškega. Graditi so jo že začeli.

Večina velikanskih naprav te municijske tovarne, h kateri bodo seveda spadali tudi razsežni kemični laboratoriji, bo narejena pod zemljo. Važna tovarniška poslopja bodo zavarovana s ploščo iz močnega jekla. Tovarna bo veljala celih 7 milijonov funtov šterlingov ali v našem denarju skoraj poldrugo milijardo din.

Tovarno gradi nič manj kakor 6000 delavcev. To pa so seveda le delavci, ki tovarno zidajo. Ko bo tovarna narejena, bo v njej lahko delalo 18.000 do 20.000 ljudi. Ta tovarna bo prav gotovo največja municijska tovarna na vsem svetu. Iz tega se jasno vidi, kako resno se Anglija oborožuje.

Prihodnji italijanski kralj in prestolonaslednik s svojo materjo prestolonaslednico Marijo Jose

Sloveča Marijina božja pot »Naša ljuba Gospa« blizu južno-ameriškega mesta Rio de Janeira, kamor vsako leto meseca oktobra roma na stotisoče ljudi. Cerkev je zgrajena na samotni skali ter vodi k njej 365 stopnic

Na poti k poroki zgorela družina

Usodna raketa, ki se ni užgala, kriva smrti 11 ljudi

Obširno smo že poročali o grozni nesreči, ko je letalo z 11 ljudmi zgorelo in je v zraku zgorela skoraj vsa rodovina velikega vojvode Hessenskega. Vsa rodovina se je peljala na svatbo v London, kjer se je ženil najmlajši brat velikega vojvode princ Ludvik, ki je ataše pri nemškem poslanstvu v Londonu. Poroka bi morala biti v Londonu v soboto 20. t. m., dasi je bila prvotno določena na 23. oktober. Ker pa je ženinov oče veliki vojvoda pred 6 tedni umrl, so poroko preložili na to soboto. Na poroko se je peljala vsa rodovina velikega vojvode, doma je ostala le mala princesa Lujiza, ki je šele eno leto stara. Ta in pa njen stric, ki se je ženil,

sta edina ostala živa od stare rodovine velikega vojvode Hessenskega. Ko je nesrečni princ Ludvik zvedel za smrt svojih dragih, ki so hiteli k njemu, se je zgrudil in v živčnem napadu omedlel. Ves vesel je namreč že čakal na letališču na svoje Mesto njih pa je prišla strašna novica, da so vsi zgoreli.

Mesto v soboto, se je poroka sedaj vršila v sredo in je bila omejena le za ozek krog povabljenih, med njimi nekaj angleških visokih plemiških družin ter vojvoda in vojvodinja Kentska Nevesta je miss Margareta Campbell-Geddes, hči bivšega angleškega ministra in znane veleindustriale.

Komisija, ki je pregledovala vzroke nesreče, je dognala, da je nesrečo zakrivila prav za prav le raketa, ki se slučajno ni pravočasno užgala. Belgijski pilot, ki je z letališča opazoval katastrofo, Georges Hanet, je izjavil poročevalcem listov, da je trdno prepričan, da je nesreče kriva tista raketa, ki se ni hotela pravočasno užgati. Ker je bila velika megla, pilot nesrečnega letala ni videl kako naj pristaja. Zato so z letališča švigale v zrak rakete, ki naj bi pilotu pokazale lego letališča. Brezžične naprave so sijajno delovale. Le tako je bilo mogoče doseči, da je brezžično brzojavljanje vodilo letalo naravnost k letališču, čeprav pilot ni prav nič videl. Tik nad letališčem se je bilo treba spustiti na tla. V ta namen so začeli metati v zrak rakete. Prva raketa je lepo švignila kvisku. Druga raketa, ki naj bi padajočemu letalu nakazala, kam naj se obrne, pa je ugasnila, ker je ugasnila žigalna vrstica. Ko so prižgali tretjo raketo, da bi nakazali prostor, je bilo že prepozno, ker je spuščajoče se letalo že zadelo v dimnik.

Pilot nesrečnega letala je začel pripravljati pristajanje, kakor hitro je brezžično naprosil za svetlobne signale s tal. Ker pa druga raketa ni pravočasno švignila, je med tem pilot s svojim letalom že preletel letališče in zadaj za njim zadel v dimnik. Pilot Hanet, ki je javnosti dal te podatke, je sklenil svoje pripovedovanje s temi le besedami:

»Kdor bi hotel razumeti, kako junaško se je pilot in nesrečna posadka borila, bi moral tiste trenutke sam doživeti. Po ritmu Morsejevih znamenj, katere je pošiljala brezžična postaja nesrečnega letala, smo mogli ugotoviti, kako napeti so bili živci teh ljudi do trenutka katastrofe.«

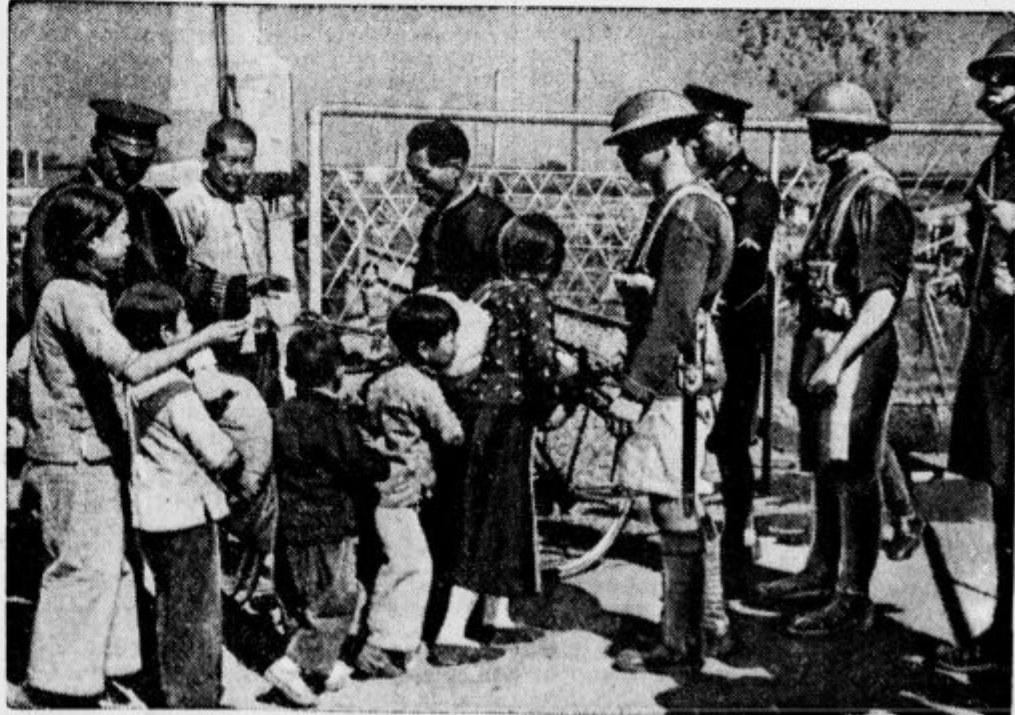
»Ali ni premoženja, da bi te poročil?«
»Kaj šel? Ni take plače ni imel, da bi mogel biti z menoj vsaj tri tedne zaročen!«

Volkovi uničujejo severne jelene

Pred kratkim je vlada Združenih držav Severne Amerike od Eskimov in Indijancev na Alaski kupila velikanske črede severnih jelenov, ki pomenijo velikansko vrednost v teh krajih. Sedaj se vlada trudi, da bi zatrla silno nadlego, katere se je pritepla za severnimi jeleni na Alasko v obliki velikanskih tolpe volkov, ki uničujejo te jelenje črede. Vlada je sedaj organizirala pravo vojsko zoper te roparje, ki so se v zadnjih letih tako pomnožili, da bodo uničili vse severne jelene, če ne pride od kod pomoč.

Volkovi so vsako leto bolj predrzni, čim več jih je. Domača vlada na polotoku Alaska je dovolila že velike denarje v ta namen, da se iztrebi volčja nadloga. Vsi lovci in traperji, ki love v tistih krajih kozuharje, so dobili v ta namen ostre sekire, s katerimi pobijajo volkove. Poleg tega nastavlajo najmodernejšo volčje pasti. Ta in druga sredstva naj pomagajo zatreti volkove na Alaski.

Čudno je seveda, odkod se je tako naglo vzelo toliko volkov. Pred nekaj leti so namreč volkovi na Alaski bili še sila redki. Zadnja leta pa so se strahotno pomnožili. Eskimski lovec je izračunal, da so volkovi samo spomlad leta 1935 in sicer samo v enem mesecu raztrgali 417 severnih jelenov. Ameriška vlada, ki je dala milijonske denarje za te črede, se je sedaj odločila, da nastavlja posebne lovce na volkove ter jih bogato plača, samo da pobijejo čim več volkov.

Kitajsko prebivalstvo iz Sanghaja beži v evropski del mesta, kjer je vsaj nekoliko varno

Bikoborbe na ulicah indijskih mest: Bik je Indijcu sveta žival, zato smejo po ulicah indijskih mest počenjati vse, kar se jim zljubi, ne da bi jih kak Indijec hotel preganjati. Zato so včasih velike prometne ovire

